

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6Csp/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519200501
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2021:8519200501.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou, v spore žalobcu: H. J., nar. X.XX.XXXX, bytom F. XXX, P., zastúpený: Občianske Združenie CSP Prievidza, 1. mája 388/8, 972 42 Lehota nad Vtáčnikom proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava v konaní o neplatnosť zmluvy s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že úver uzatvorený medzi žalobcom a žalovaným na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 8.11.2012 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3.968,61 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

IV. Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 60,72 %, ktoré je povinný zaplatiť žalovaný, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podanou žalobou sa žalobca domáhal určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov, ďalej žiadal vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 4.938,- eur, ako i nahradiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

2. Žalobu dôvodil tým, že dňa 8.11.2012 uzatvoril úverovú zmluvu, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 1.132,51 eur. Žalobca sa zaviazal úver vrátiť spolu s úrokom vo výške 80,98 %, 48 splátkami po 77,05 eur. Teda mal zaplatiť žalovanému celkovo 3.698,40 eur. Žalobca však uhradil žalovanému ku dňu podania žaloby sumu 6.070,55 eur. Žiada teda vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 4.938,- eur. Žalobca má zato, že zmluva ako celok je v rozpore s dobrými mravmi a z tohto dôvodu je neplatná. Žiadal, aby súd podrobil zmluvu súdnej kontrole z úradnej povinnosti. Poukázal na § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch a má zato, že cena poskytnutej služby vyjadrená úrokom za poskytnutie úveru je vyjadrená nejasne a nezrozumiteľne. Ďalej namietal zmluvu o zabezpečení splátok úveru, že rozporuje dobrým mravom a má sa považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Poukázal na to, že zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru a reálnu výšku úrokovej sadzby a neobsahuje výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Poukázal na ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ako i na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Má zato, že na podaní takejto žaloby má naliehavý právny záujem v zmysle § 137 písm. c/ CSP a žaloba je vhodným a účinným

správne zvoleným procesným nástrojom práv žalobcu. Žalobou sa má dosiahnuť odstránenie spornosti práva a vytvoriť právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu.

3. Žalovaný podal k žalobe vyjadrenie, v ktorom uviedol, že termín konečnej splatnosti úveru je riadne uvedený a je splnená táto zákonná požiadavka. Termín konečnej splatnosti vyplýva z oznámenia o schválení úveru zaslanom dlžníkovi a taktiež obsahuje aj údaj o splatnosti prvej splátky. Dátum splatnosti poslednej splátky je taktiež explicitne vyjadrený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Žalovaný uviedol, že zmluva o revolvingovom úvere obsahuje určenie termínu konečnej splatnosti viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok; spôsobom vyplývajúcim z článku 4 ods. 5.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti; explicitným vyjadrením presného dátumu v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. K tvrdeniu žalobcu o absencii výšky počtu a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nakoľko nie sú v zmluve výslovne rozpísané, žalovaný poukázal na ust. § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch a uviedol, že uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky sa vyžaduje len v prípade, ak sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. O takýto typ úveru a prípad v zmluvnom vzťahu medzi sporovými stranami nejde. Ďalej v tomto smere poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017. K tvrdeniu žalobcu o neprimeranosti odplaty poukázal na ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že v zákone bolo výslovne určené, že pri porovnávaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehotá splatnosti. Túto skutočnosť žalobca vôbec nerešpektuje, rovnako ako fakt, kedy aplikáciu ním označeného ustanovenia vylučuje práve § 53 ods. 6 OZ. Porovnávanie s údajmi bánk je samo o sebe nesprávne. Banka si svoj zisk účtovala v danom období aj za vedenie úverového účtu, spracovanie platieb a podobne, čiže úrok nebol pre ňu jediný výnos za požičanie peňazí, ale bol tam celý rad ďalších položiek, ktorý musel dlžník zo spotrebiteľského vzťahu platiť. Za podstatné prevyšenie sa pritom považuje také, ktoré je viac ako o 25 %. Žalovaný uviedol, že priemerná výška odplaty v danom období bola 46,35 % a táto nebola v zmluve podstatným spôsobom prevýšená. K tvrdeniu, že žalobca splatil úver sumou 6.070,55 eur, pričom mu bola poskytnutá suma 1.132,51 eur, žalovaný uviedol, že žalobcovi bol poskytnutý aj revolving vo výške 461,69 eur a dňa 12.10.2017 bol vrátený žalobcovi preplatok vo výške 522,95 eur. V závere žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku minimálne pokiaľ ide o úhrady realizované pred 11.4.2016, t.j. v období 3 rokov späťne od momentu podania žaloby a ide o časť žalovanej sumy prevyšujúcu sumu 2.403,76 eur.

4. Dňa 24.4.2020 žalobca na základe výzvy súdu v písomnom podaní uviedol, že zotrváva na svojich doterajších tvrdeniach. Vrátený preplatok vo výške 522,95 eur nezodpovedá celkovej výške preplatenia úveru a žalobca má zato, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože úverová zmluva neobsahuje náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Zároveň uviedol, že žalovaný sa dozvedel o skutočnosti, že zaplatil žalovanému viac ako mal dňa 27.8.2018, na základe listu Ministerstva spravodlivosti SR.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie. Žalovaný a právny zástupca žalovaného ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní, súhlasili s vykonaním pojednávania v ich neprítomnosti. Žalobca a splnomocnený zástupca žalobcu na pojednávaní zotrvali na svojich tvrdeniach, k vznesenej námietke premlčania žalovaný uviedli, že poukazujú na ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka a predložili súdu kópiu rozhodnutia Okresného súdu Brezno sp. zn. 6Csp/46/2019 s poukazom na aplikáciu a použitie ako v danom prípade na premlčaciu dobu 10 rokov.

6. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu dňa 12.10.2020 podal vyjadrenie, v ktorom uviedol, že oznámenie veriteľa o schválení úveru má výlučne informatívny charakter a je potvrdením náležitostí, ktoré obsahovala samotná zmluva o revolvingovom úvere. Taktiež popiera tvrdenia žalobcu, že na účely určenia prípustnosti výšky odplaty vzhľadom na obvykle požadovanú odplatu sa používajú priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny. Uviedol, že žalobca namiesto právnej úpravy účinnej v čase uzavretia zmluvy nedôvodne porovnáva štatistické údaje iného poskytovateľa úverov, navyše za stavu, kedy zákonodarca výšku odplaty reguloval explicitne v ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. V ďalšom argumentoval rovnakými tvrdeniami, ako už v uvedenom vyjadrení k žalobe. K tvrdeniu o aplikácii 10-ročnej premlčacej doby žalovaný uviedol, že žalobca neuviedol a ani nepreukázal jedinú skutočnosť o vedomosti žalovaného o tom, že by mal získavať

bezdôvodné obohatenie. Pre posúdenie úmyslu získať bezdôvodné obohatenie nie je podstatné ex post hodnotenie, ale stav v čase vzniku právneho úkonu. V tomto smere poukázal na rozhodnutie KS Banská Bystrica sp. zn. 14Co/530/2015, sp. zn. 14Co/637/2015 a sp. zn. 16Co/246/2015. Ďalej žalovaný uviedol, že poskytol žalobcovi v dohodnutej výške úver dňa 18.11.2012 a revolving dňa 24.3.2015. Žalovaný do dnešného dňa (pozn. súdu správne má byť uvedený žalobca) splatil na predmetnú zmluvu celkom 5.562,81 eur, pozostávajúcich z nominálnej hodnoty úveru 3.698,40 eur, nominálnej hodnoty revolvingu 1.849,20 eur a zákonného úroku z omeškania vo výške 15,21 eur. Uvedené zohľadňuje vrátený preplatok vo výške 522,95 eur dňa 12.10.2017. Žalobca teda síce uhradil celkom 6.085,76 eur, avšak pri vyčíslení požadovaného bezdôvodného obohatenia opomenul skutočnosť, že okrem úveru mu bol poskytnutý aj revolving vo výške 628,73 eur, ako aj že dňa 12.10.2017 došlo k vráteniu preplatku vo výške 522,95 eur. Na základe uvedeného je výpočet nárokovaného bezdôvodného obohatenia v celom rozsahu nesprávny. Zároveň žalovaný dal do pozornosti, že úver (bez revolvingu) bol poskytnutý vo výške 1.500,- eur a nie 1.132,51 eur tak, ako tvrdí žalobca. To, že žalobcovi bola na účet poukázaná nižšia suma, ako je uvedené v zmluve, nie je spôsobené tým, že by mu bol poskytnutý nižší úver, ako bol dohodnutý, ale skutočnosťou, že zmluvné strany sa dohodli na započítaní odplaty za možnosť odkladu splátok - táto skutočnosť vyplýva zo samotného obsahu zmluvy, ako aj zo štandardných informácií o spotrebiteľskom úvere. Teda bola žalobcovi zrejme už pred podpisom zmluvy. Samotná dohoda o poskytnutí služby nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný mal za to, že pri uzatváraní zmluvy bola zachovaná písomná forma a jediný rozdiel medzi údajmi v bode 5 a 6 predmetnej zmluvy je v časti predpokladanej RPMN za úver a RPMN za úver. K tomuto žalovaný uviedol, že údaj o RPMN nie je zmluvná podmienka ani v zmysle žiadneho zákona sa dohodnúť nedá. Zákon č. 129/2010 Z.z. neurčuje, že pôjde o dohodnutý údaj, ale vypočítaný ukazovateľ. Tento zákon určuje aj to, kedy sa tento údaj má vypočítať, teda v čase uzavretia zmluvy a nie napr. v čase podania žiadosti o úver. Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení. Pri podaní žiadosti o úver údaj o dátume vyplatenia úveru známy nie je. Ten sa stane známym až pri schválení úveru a z tohto dôvodu sa údaj RPMN môže odchyľovať. Taktiež sa žalovaný vyjadril k termínu konečnej splatnosti úveru v zhodnom znení ako vo vyjadrení k žalobe.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a za preukázané podstatné skutkové tvrdenia považuje:

7. Žalobca a žalovaný dňa 5.11.2012 vyplnili žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. zmluvy XXXXXXXXXXXX, kde v bode 5 boli uvedené údaje o požadovanom revolvingovom úvere, a to poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.500,- eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť deň v mesiaci) 48/19, mesačná splátka (vrátane úrokov) 77,05 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania úveru) 3.698,40 eur, predpokladaná RPMN za úver 70,01 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, priemerná RPMN za úver 45,60 %, poskytnutá čiastka revolvingu 628,73 eur, celková čiastka pri revolvingu, pri ktorom musí dlžník zaplatiť (revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu) 1.849,20 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 64,19 %, ročná úroková sadzba revolvingu 80,98 %, účel čerpania úveru zariadenie domácností. Následne v bode 6 údaje o schválenom revolvingovom úvere boli rukou vpísané tieto údaje: poskytnutá čiastka úveru 1.500,- eur, splatnosť úveru 48/19, mesačná splátka 77,05 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 5.698,40 eur, RPMN za úver 68,21 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, priemerná RPMN za úver 45,60 %, poskytnutá čiastka revolvingu 628,73 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.849,20 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01 %, ročná úroková sadzba revolvingu 80,98 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 8,75 %. Dňa 8.11.2012 žalovaný vyhotovil listinu „Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX“, v ktorej okrem iných údajov je uvedený dátum splatnosti 1. splátky: 19.12.2012, dátum splatnosti poslednej splátky úveru: 19.11.2016

8. Z prehľadu prijatých platieb má súd preukázané, že žalobcovi bol poskytnutý vyplatený úver dňa 8.11.2012 vo výške 1.132,51 eur, dňa 24.3.2015 mu bol vyplatený revolving vo výške 461,69 eur a dňa 12.10.2017 bola zaplatená žalobcovi suma 522,95 eur, ktorú žalovaný označil vo svojich vyjadreniach ako preplatok. Ďalej z tohto prehľadu má súd preukázané, že žalobca zaplatil na poskytnutý úver žalovanému celkovo sumu 6.085,76 eur.

9. Z odpovede Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 27.8.2018 má súd preukázané, že Ministerstvo odpovedalo na žiadosť žalobcu o posúdenie zmluvných podmienok okrem iného i voči spoločnosti

PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. týkajúcich sa žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 8.11.2012, kde je uvedené, že podľa názoru Ministerstva spravodlivosti SR v predmetnej zmluve sa nachádzajú neprijateľné zmluvné podmienky, a to dohoda o zrážkach zo mzdy, rozhodcovská doložka, vyhlásenie spotrebiteľa v zmluve, že sa oboznámil so zmluvnými dojednaniami VOP, zmluvná pokuta, poplatky. Zároveň Ministerstvo odporučilo žalobcovi, aby sa obrátil na advokáta alebo na Centrum právnej pomoci, resp. na Občianske združenie na ochranu spotrebiteľa.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

10. Podľa § 137 písm. c) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

11. Podľa § 52 ods. 2, Občianskeho zákonníka účinný do 31.1.2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

12. Podľa § 52 ods. 3, Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods. 4, Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

16. Podľa § 43 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

17. Podľa § 43 c) ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

18. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

19. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

20. Podľa § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

21. Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka, písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže

právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

22. Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

23. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

24. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZSÚ) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

25. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

26. Podľa § 11 ods. 1 ZSÚ ZSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

27. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

28. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

29. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

30. Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

31. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

32. Podľa § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

33. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

34. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihlada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

35. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

Súd dospel k právnomu záveru:

36. Predmetom konania je určenie, že úverová zmluva uzatvorená medzi žalovaným a žalobcom je bezúročná a bezpoplatkov a taktiež vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia z tejto úverovej zmluvy.

37. Žalobca má naliehavý právny záujem na určení, či úverová zmluva je bezúročná a bezpoplatkov a tento vyplýva zo zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z., nakoľko len určovacou žalobou sa môže odstrániť stav neistoty, v ktorom sa žalobca nachádza, pretože len deklaroványm vyslovením bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru sa môže následne argumentovať vo vzťahu k žalovanému. V ohrození je majetková sféra žalobcu a žalobca v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu. Žalobca nemá inú možnosť ako zistiť, či jej úver je alebo nie je bez úrokov a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené je naliehavý právny záujem na požadovanom určení daný. V rámci právnej argumentácie poukazuje súd na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo/1/2009: „Za určovaciu žalobu v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. (teraz § 137 písm. c/ CSP) považuje súdna prax aj žalobu o neplatnosť právneho úkonu, ako jeden z právnych prostriedkov ochrany spotrebiteľa.“

38. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a obsahovať náležitosti v zmysle § 9 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010Z.z.

39. V žiadosti o poskytnutie úveru ako i v Oznámení o schválení úveru je uvedená výška úveru v sume 1.500,- eur, pričom z výpisu platieb je preukázané a žalovaným nerozporované, že žalobcovi bola reálne poskytnutá suma 1.132,51 eur, pričom rozdiel 367,49 eur predstavoval poplatok za poskytnutie úveru, a teda úver bol o túto sumu krátený. Uvedený postup je v rozpore s predpismi na ochranu spotrebiteľov, pričom ide o nekalú obchodnú praktiku a to aj v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 S 21/2013, v zmysle ktorej súčasťou celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je poplatok za poskytnutie pôžičky, pretože uvedený poplatok, ktorý má charakter odmeny poskytovateľovi služby spotrebiteľského úveru treba považovať za náklady spotrebiteľského úveru. Pokiaľ žalovaný do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnul aj poplatok za poskytnutie pôžičky, ide o postup v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti veriteľa, ktorý mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa k poskytnutej službe - úveru, pričom takéto konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú praktiku a zakazuje ju. Súd taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že v zmysle čl. 3 písm. I/ a čl. 10 ods. 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady č.2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS znení korigenda k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS ustálil Súdny dvor výklad tak, že do celkovej výšky úveru nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky z dôvodu úveru, ako sú napr. administratívne poplatky a iné. Súd pritom poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 18Co 109/2011, ktorý uvádza, že tá skutočnosť, keď si poskytovateľ úveru zinkasuje nejakú jeho časť ešte pred poskytnutím úveru, je v rozpore s ratio legis právnej úpravy spotrebiteľského úveru, pretože sa spotrebiteľovi poskytuje úver na jeho ekonomické využitie v krátenej výške a úroky sa pritom počítali aj z neposkytnutých peňažných prostriedkov

40. Ďalej súd uvádza, ak niektoré náležitosti zmluvy boli uvedené v tzv. oznámení veriteľa o schválení úveru, ktoré však nebolo podpísané žalovaným a na ktoré písomne nereagoval akceptáciou tohto návrhu, pričom v zmluve ani nie je odkaz na spomínané oznámenie ako súčasť zmluvy, nie je možné prijať záver, že zákonná požiadavka obligatórnych náležitostí Zmluvy o úvere predstavujúca termín konečnej splatnosti úveru bola zachovaná s písomným oznámením. Písomná forma zmluvy vrátane spomínaných zákonných náležitostí musí byť dodržaná aj v procese kontraktácie týchto jednotlivých náležitostí zmluvy. V samotnej Zmluve o úvere nie je zmienka o termíne konečnej splatnosti úveru. Pokiaľ túto náležitosť žalobca uviedol v ďalšom dokumente, t.j. v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, bolo potrebné, aby žalovaný tento nový návrh žalobcu ohľadom týchto náležitostí písomne akceptoval. Musí byť totiž dodržaný proces uzatvárania zmlúv podľa § 43 Občianskeho zákonníka.

41. Písomná akceptácia žalovaným vo vzťahu k termínu konečnej splatnosti úveru chýba, a preto nedošlo k písomnej dohode strán o týchto náležitostiach zmluvy. Termín konečnej splatnosti úveru sa

nenachádza v samotnej Zmluve o úvere, je uvedený v samostatnom dokumente - Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, keď termín konečnej splatnosti je dohodnutý na deň 19.11.2016. Rovnako je súd toho názoru, že medzi stranami sporu - medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom nedošlo k dohode o výške RPMN, keď súd poukazuje na bod 5 údajov o požadovanom spotrebiteľskom úvere, kde je uvedená predpokladaná výška úveru 70,01 %, avšak v bode 6 údajov o schválenom spotrebiteľskom úvere je uvedená RPMN 68,21 %.

42. Vyššie uvedené závery znamenajú, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a) zákona číslo 129/2010 Z.z. nakoľko v Zmluve o úvere absentujú zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z.. Žalovaný reálne poskytol žalobcovi finančné prostriedky vo výške 1.132,51 eur, taktiež mu poskytol revolving vo výške 461,69 eur a vrátil preplatok v sume 522,95 eur. Žalobca žalovanému zaplatil sumu 6085,76 eur, teda viac ako mal. S poukazom na prijatý právny záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti žalovaný je povinný vrátiť bezdôvodné obohatenie vo výške 3.968,61 eur.

43. Vydanie bezdôvodného obohatenia podlieha premlčaniu. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna (§ 107 ods. 1 OZ) a objektívna (§ 107 ods. 2 OZ). Začiatok subjektívnej i objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne na sebe nezávisle a ich uplatnenie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé. Subjektívna premlčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže prekročiť.

44. Subjektívna premlčacia doba je dvojiročná a na začatie jej plynutia vždy treba rešpektovať subjektívnu stránku oprávneného týkajúcu sa jeho vedomostí o bezdôvodnom obohatení a vedomosti o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2004, z ktorého vyplýva, že za rozhodujúci pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva pre vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 1 OZ treba považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal; nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr. Totožný je i názor českých právnych autorít napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo/3306/2007, ktorý uvádza, že v prípade bezdôvodného obohatenia získaného plnením z neplatného právneho úkonu je pre začiatok plynutia premlčacej doby rozhodujúci subjektívny moment, kedy oprávnený zistí také okolnosti, z ktorých možno vyvodit', že právny úkon, z ktorého bolo plnené, je neplatný.

45. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. Objektívna premlčacia doba je trojiročná a v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia platí objektívna 10-ročná premlčacia doba. K plynutiu objektívnej premlčacej doby súd uvádza nasledovné: Objektívna premlčacia doba začína plynúť odo dňa, kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo. Občiansky zákonník rozlišuje trojiročnú a desaťročnú objektívnu dobu. V desaťročnej premlčacej dobe sa právo na vydanie sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí vtedy, keď bezdôvodné obohatenie bolo získané úmyselne. Úmysel (či už priamy alebo nepriamy) musí smerovať k bezdôvodnému obohacovaniu sa a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Občianske právo nedefinuje právo pojem zavinenia a pri skúmaní tejto otázky vychádza tradične z trestného práva hmotného. Zavinenie je založené na dvoch zložkách, a to vedomostnej a vôľovej zložke. Pri úmyselnom zavinení je zastúpená tak vedomostná, ako aj vôľová zložka. Pri nedbanlivosti je daná len vedomostná zložka. Definícia úmyselného zavinenia je obsiahnutá v ust. § 15 Trestného zákona.

46. Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel': a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom alebo b) vedel, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bol s týmto uzročený. Preto v prípade skúmania úmyslu páchatel'a je potrebné vždy skúmať vedomostnú zložku (či páchatel' vedel, že koná protizákonne) a vôľovú zložku (či chcel konať protizákonne). Právna teória trestného práva rozoznáva dve formy úmyselného zavinenia, a to úmysel priamy a úmysel nepriamy. Priamym úmyslom (dous directus) sa v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona rozumie to, keď páchatel' chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom. Vedomostná zložka však nie je v tomto ustanovení riešená výslovne (ako pri nepriamom úmysle). Uvedené ustanovenie ale predpokladá, že ak chcel páchatel' porušiť alebo ohroziť

chránený záujem, musel vedieť aj o tom, že bude konať protiprávne. Iná situácia však nastáva pri nepriamom úmysle (dolus indirectus). V tomto prípade páchatel' vie (vedomostná zložka), že svojim konaním ohrozí záujem chránený Trestným zákonom, avšak pre prípad, že sa tak stane, je s tým uzrozmeneý (vôľová zložka). Z tohto vyplýva, že páchatel' priamo nechce záujem ohroziť alebo porušiť, ale je uzrozmeneý s tým, že sa tak môže stať.

47. Z civilnoprávneho hľadiska pri bezdôvodnom obohatení nie je možné pri zavinení hovoriť o páchatel'ovi a o porušení alebo ohrození záujmov chránených Trestným zákonom. Analogicky sa tu však jedná o úmyselné získanie neoprávneného majetkového prospechu, ktorý v tomto prípade predstavuje úmyselné bezdôvodné obohatenie jedného subjektu na úkor druhého subjektu. Súdu je známe, že v súčasnej v rozhodovacej praxi súdov sú rozdielne názory na posudzovanie nepriameho úmyslu pri získaní bezdôvodného obohatenia. Súd však zastáva ten názor, že v prejednávanej príhode je potrebné aplikovať desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu. Žalovaný ako osoba podnikajúca na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správa poctivo. Žalovaný má v predmete činnosti tak, ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra okrem iného i poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov od 25.8.2003. Teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Je preto dôvodné predpokladať, že žalovaný minimálne vedel, že neuvedením podstatných náležitostí vyžadovaných zákonom č. 258/2001 Z.z. v zmluve o spotrebiteľskom úvere nastane zákonom predpokladaná sankcia, t.j. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, a to pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozmeneý (dolus indirectus) tzv. nepriamy úmysel. Žiadosť o úver medzi stranami sporu bola podpísaná dňa 6.11.2012 a žalovaný podnikal v oblasti poskytovania úverov už viac ako 9 rokov, kedy po celý čas platila zákonná nevyvrátiteľná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutých úverov v prípade absencie za zákonom uvedených náležitostí. Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak, ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Súd zastáva názor, že konanie žalovaného pri uzatváraní zmluvy, keď nerešpektoval ustanovenia zákona slúžiacich na ochranu spotrebiteľa, tak takéto jeho konanie nemožno považovať za súladné s dobrými mravmi. S ohľadom na okolnosti prípadu možno uzavrieť, že úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcu bol daný už od uzatvorenia žiadosti - zmluvy, ktorej návrh koncipoval žalovaný a predložil ho na podpis žalobcovi a teda bol daný aj v čase, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Zákonodarca pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počíta s desaťročnou objektívnou premlčacou dobou, ktorá sa počíta odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 OZ).

48. Naviac žalovaný žiadnym spôsobom nezdôvodnil, prečo jeho formulárove zmluvy - ako aj táto, od ktorej žalobca odvodzuje vznik bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného - neobsahujú všetky obligatórne náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, resp. žalovaný v nich uvádza nesprávne údaje, ktoré spôsobujú bezúročnosť a bezpoplatkovosť v zmysle § 11 zák. o spotrebiteľských úveroch.

49. Súd ďalej poukazuje na písomné pripomienky komisie EÚ k návrhu na začatie prejudiciálneho konania podaného Krajským súdom v Prešove vo veci Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-485/19, podľa ktorých článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle zásady efektivity vykladať v tom zmysle, že mu odporuje taká vnútroštátna úprava, v zmysle ktorej spotrebiteľ, ktorý uplatňuje svoj nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia vzniknutého plnením spotrebiteľa na základe nekalej zmluvnej podmienky má pre uplatnenie objektívnej premlčacej doby 10 rokov od momentu, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo, povinnosť dokázať, že veriteľ úmyselne porušil práva spotrebiteľa.

50. Na podporu uvedeného názoru súdu, na aplikáciu 10 ročnej premlčacej objektívnej doby, súd taktiež poukazuje na množstvo rozhodnutí Krajského súdu v Prešove napr. sp. zn. 7Co/84/2011, sp. zn. 2Co/9/2012, sp. zn. 18Co/172/2018, sp. zn. 12Co/112/2019 zo dňa 20.2.2020, sp. zn. 8Co/67/2019 zo dňa 27.2.2020, sp. zn. 5Co/83/2019 zo dňa 14.5.2020, sp. zn. 22Co/18/2019 zo dňa 14.5.2020.

51. Na základe vykonaného dokazovania súd ustálil, že objektívna premlčacia doba pri úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX začala plynúť dňom 12.2.2014 deň nasledujúci po tom, čo žalobca uhradil splátku č. 15 - dňa 11.2.2014 (kedy žalobca prekročil úhradami sumu poskytnutého - vyplateného úveru). Žalobca

mal zaplatiť žalovanému sumu skutočného a vyplateného úveru č. XXXXXXXXXXXX. vo výške 1.132,51 eur a úhradou 15. splátky v poradí dňa 19.2.2014 zaplatil viac ako mal.

52. Vo vzťahu k poskytnutému revolvingovému úveru zo dňa 24.3.2015 vo výške 461,69 eur začala plynúť objektívna premlčacia doba dňom 12.9.2015 deň potom, kedy žalobca uhradil šiestu splátku v poradí (kedy prekročil úhradami poskytnutý revolving 6 x 77,05 € = 462,30 €).

53. Subjektívna premlčacia doba začala plynúť dňom, kedy sa žalobca preukázateľne dozvedel, že sa žalovaný na jeho úkor obohatil, t.j. dňom kedy sa dozvedel o odpovedi Ministerstva spravodlivosti SR dátovanej dňom 27.8.2018. Nakoľko žalobca oznámil súdu, že dňom vyhotovenia listiny MS SR sa dozvedel o skutočnosti, že sa žalovaný na jeho úkor obohatil, súd neskúmal, kedy bola predmetná listina žalobcovi doručená.

54. Ako už súd ustálil, k začatiu plynutia objektívnej premlčacej doby došlo dňa 12.2.2014 vo vzťahu k poskytnutému úveru a vo vzťahu k poskytnutému revolvingovému úveru dňa 12.9.2015 úhradou splátky prevyšujúcou poskytnuté plnenie žalovaným a táto doba uplynie dňa 12.2.2024 vo vzťahu i úveru a vo vzťahu k revolvingovému úveru dňa 12.9.2025. Žalobca si právo na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnil žalobou na súde dňa 11.4.2019, z čoho vyplýva, že desaťročná objektívna premlčacia doba neuplynula. Pokiaľ ide o subjektívnu premlčaciu dobu dvoch rokov, ako už súd vyššie uviedol i s poukazom na ustálenú rozhodovaciu prax, táto začala plynúť dňa 27.8.2018 a do podania žaloby dňa 11.4.2019 neuplynula ani táto subjektívna premlčacia doba dvoch rokov.

55. Vzhľadom na uvedené súd nevyhovел námietke premlčania a objektívnu desaťročnú dobu, ako aj subjektívnu dvojročnú lehotu považoval za zachovanú a žalobu podanú včas.

56. Z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, kde bol žalobcovi skutočne vyplatený úver vo výške 1132,51 eur, poskytnutý revolvingový úver vo výške 461,69 eur a vrátený preplatok vo výške 522,95 eur pričom žalovanému zaplatil celkovo sumu 6.085,76 eur, bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného predstavuje sumu (1132,51€+461,69€+522,95€=6085,76€) 3.968,61 eur, na ktorú súd žalovaného zaviazal a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

57. K ďalším argumentom, ktoré uvádzali strany sporu, súd udáva, že pri odôvodnení rozhodnutia nemusí zodpovedať na všetky nastolené otázky, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu a zaoberali sa všetkými argumentmi, uvádzanými stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

O trovách konania súd rozhodol takto:

58. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

59. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

60. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

61. Žalobca v konaní bol úspešný čiastočne, nakoľko si uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 4938,- eur a bol mu priznaný nárok vo výške 3968,61 eur, čo predstavuje úspech v rozsahu 80,36 % a úspech žalovaného predstavuje 19,64%. Čistý úspech žalobcu predstavuje 60,72% (80,36% - 19,64 %) na ktoré zaplatenie súd zaviazal žalovaného, pričom o výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach, pričom lehota plynie v spojení s § 8 písm. a) a § 9 ods. 1 zák. č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii.

Podľa § 8 zák. č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, účinného od 19.01.2021, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva,
a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú,
b) ktoré uplynuli po 31. decembra 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, účinného od 19.01.2021, ustanovenie § 8 písm. a) platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní; v trestnom konaní to platí len o lehote na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.